

Ministerium, til hvilket han nu har bedyret sin fuldkomne Mangel paa Tillid.

Det ærede Medlem gjorde imidlertid yderligere en enkelt ret personlig Bemærkning til mig. Han fortalte først om en Mistænkeliggørelse i Udlandet, som var overgaaet det nuværende Ministerium, en Mistænkeliggørelse, som han erkendte i meget høj Grad var kommet herhjemme fra, og som han beklagede, og derefter gik han over til selv at uddybe denne Mistænkeliggørelse, paa et fuldkommen usandt Grundlag endda, idet det ærede Medlem her fremdrog, at jeg skulde have fremsat fornærmelige Udtalelser om den amerikanske Præsident. Jeg tilbageviser kategorisk enhver Tale herom. Der foreligger ikke nogen som helst Udtalelse fra mig, som har været fornærmelig overfor den amerikanske Præsident, hverken fra den Tid, jeg har været Minister, eller fra nogen anden Tid. Der foreligger intet som helst til Grund for, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremførte. Der foreligger, hvad det ærede Medlem formodentlig forveksler dermed, en Udtalelse fra mig om de Motiver, der muligvis kunde være medbestemmende for Amerikas Indtræden i Krigen, men intet hverken fornærmeligt eller rosende overfor den amerikanske Præsident. Og der foreligger ved enkelte Lejligheder baade før og efter denne Episode Udtalelser, hvori jeg i meget anerkendende Ord har omtalt Præsidenten. Det er alt, hvad der foreligger i saa Henseende, og det forekommer mig, at naar det ærede Medlem dog beklager den Mistænkeliggørelse, som er sat i Omløb i Udlandet fra danske Kredse, skulde han vel vogte sig selv for at virke mistænkeliggørende, hvad hans Tale i Dag jo kun kan have til Formaal.

Naar det ærede Medlem saa fandt det passende her at tale om, hvilke andre Socialdemokrater han kunde foretrække som Medlemmer af Regeringen, vil jeg sige, at jeg tror ikke, det socialdemokratiske Parti nogen Sinde kommer saa langt ned, at det finder Anledning til at tage Hensyn til, hvad det ærede Medlem mener i saa Henseende. Jeg tror, at det socialdemokratiske Parti fremtidig som hidtil selv vil bestemme, hvilke Personer det vil vælge til Tillidsposter for Partiet. Muligvis kunde det ærede Medlem gøre meere Nytte med sine reformatoriske Evner indenfor sit eget Parti. Jeg tror, det tiltrænges mere der end indenfor Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om den Regering, han kunde ønske; det skulde være en stærk Regering, en Regering med Kraft, en Regering, der kunde samle Bourgeoisiet og Bondestanden,

og, hvis jeg forstod ret, skulde den ogsaa have Repræsentanter for Arbejderklassen. En Samlingsregering vilde det ærede Medlem have, det sagde han direkte, og jeg forstod, at det var Meningen, at den ogsaa skulde have Repræsentanter for Arbejderklassen. Jeg vil da benytte Lejligheden til at sige, at jeg har den Overbevisning — og jeg kender mit Parti ret grundigt —, at der vilde ikke i mit Parti være den ringeste Tillid til en Regering af den Beskaffenhed, det ærede Medlem skitserede, ikke den ringeste Tillid, og det har dog maaske nogen Betydning, hvad det socialdemokratiske Parti, Arbejderne, mener om den Regering, der paa en given Tid og i en alvorlig Tid skal styre Landets Anliggender. Selv om det ærede Medlem nu altsaa forkaster min Ringhed, tror jeg neppe, han ret længe vil kunne sætte sig ud over, hvad den danske Arbejderklasse mener. Den vil i hvert Fald stille sig afgjort skeptisk overfor ethvert Forsøg paa at samle fra den øverste til den nederste Ende Repræsentanter i en saakaldt Samlingsregering. Det ærede Medlem er saa elskværdig at sige, at ogsaa en Regering dannet af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og af den Kreds, han repræsenterer, vilde vække Mistillid. Jeg maa sige, at for Arbejderklassen staar det saaledes, at en Regering, hvori Repræsentanter for det Parti, der repræsenteres af det ærede Medlem fra Ringkøbing og det Parti, som repræsenteres af det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt, har Sæde, vil paa Forhaand være dødsdømt i Arbejderklassens Øjne. Den vil nemlig paa Grundlag af mange Aars Erfaringer ikke have Tillid til en saadan Regering i den Situation, vi nu lever i. Den har med Kraft i de forløbne Krigsaar modsat sig forskellige Forsøg paa at skabe en Regering af den Art, hvor de enkelte Medlemmer faglig skulde administrere visse Afdelinger; og det forekommer mig at være med fuld Grund, at Arbejderklassen har vægret sig ved at indlade sig paa Eksperimenter af den Art.

At den bestandig har udtalt Mistillid til saadanne Eksperimenter, forekommer mig fuldt vel begrundet efter alt, hvad vi har hørt baade her og mange andre Steder, om saavel det konservative Partis som Partiet Venstres Standpunkt til vigtige Foranstaltninger i disse Tider. Det var ikke grebet ud af Luften, naar min Partifælle for talte om de Ønsker, som ligger bag Bestræbelserne for at komme bort fra den overordentlige Lovgivning. Det er ikke grebet ud af Luften, at der her truer Arbejderklassen meget alvorlige og ubehagelige Ting,